

PROSESSKRIV
TIL
HARDANGER TINGSRETT

Dato: 14.4.2009

Saksøker: Rune Fardal
Fjellvn. 74
5019 Bergen

Saksøkt : Barnevernet i Kvam Kommune
v/Leder Astri Anette Steine
Grovgjeldet 16
5600 Norheimsund

2 kopier sendt Hardanger Tingrett
5781 Lofthus

1 kopi sendt Advokat Helge Wesenberg

I tilsvaret av 3.4.2009 skriver saksøktes advokat på første side:

Saksøkt:

**Barnevernet i Kvam kommune
v/leder Astrid Anette Steine
Grovgjelet 16, 5600 Norheimsund**

En legger derfor til grunn at adv. Helge Wesenberg er engasjert av Barnevernet i Kvam. Videre skriver saksøkte under overskriften ”**Klargjøring av partsforhold**” følgende:

I begge stevningene er som saksøkt oppgitt å være:

***”Barnevernet i Kvam kommune v/Leder Astri Anette Steine,
Grovagjeldet 16, 5600 Norheimsund.”***

Ut i fra disse ubestridelige faktum må en legge til grunn at saksøkte og dennes advokat må ha forstått hvem som er saksøkt!

Det fremstår derfor noe underlig når saksøkte og dennes advokat, bruker resten av tilsvaret til en polemikk om hvem som er stevnet, fremfor å besvare stevningen. Saksøker legger til grunn at en leder for institusjonen ”*Barnevernet i Kvam*” står ansvarlig for de brev/påstander hun forfatter og undertegner, ja faktisk er hun ansvarlig for hva alle i barnevernet i Kvam gjør. Saksøktes forsøk på å så tvil om hvem som er ansvarlig og hvem som er saksøkt fremstår derfor som noe underlig. Saksøker ser ingen grunn til å delta i en slik polemikk.

Saksøker legger til grunn at når stevningens innhold er oversett og ikke besvart, må det være i en visshet om at man innser at påstandene fra saksøkte vanskelig kan forsvares. Videre legger en til grunn at en slik unnlattelse må sees å henge sammen med et forsøk på å trekke ut tiden. En bakenforliggende årsak til dette kan være et håp om at den bekymringsmelding saksøkte sendte til Bergen skal finne holdepunkter for at barnets situasjon i tidsrommet 8 – 12.12.2008 var så ille som det saksøkte påstår i brev av 15.12.2008! Bekymringsmeldingen til barnevernet i Bergen er datert 15.12.2008 og må gjelde forhold før dette men ikke lenger tilbake enn 8.12.2008, da barnet flyttet til sin far!

I brev av 15.1.2009, 2 uker etter fristen for å besvare brev av 19.12.2008 fra saksøker, bekrefter saksøkte selv at det eneste grunnlaget barnevernet og dets leder har for sin påståtte bekymring, er udokumenterte påstander fra en psykisk syk mor hvis adferd over flere år er avslørt som sykkelig løgnaktig! Dette vet saksøkte, men overser slike fakta bevisst.

En finner det videre underlig at saksøkte i bekymringsmelding av 15.12.2008 påstår at:

1. ”Det er mor, Karianne Fonneland (bur i Kvam) som har den daglige omsorgen for jenta...”

Etter møtet 8.12.2008 ble det meget klart lagt til grunn at barnet samme dag flyttet til sin far, og dermed er det ikke mor som en uke senere, den 15.12, har den daglige omsorgen for barnet, men far. Dette ble da også kort tid etter skriftlig stadfestet gjennom avtale mellom mor og saksøker av 17.12.2008. En avtale nevnt allerede på møtet 8.12.2008! Påstanden er derfor i beste fall ikke riktig, i verste fall en bevisst usannhet. Uansett må den være avgitt vel vitende om at den ikke var verken korrekt eller sann.

2. "Far nekter å levere jenta tilbake til mor og han nekter jenta samvær med mor"

Igjen er det grunn til å stille spørsmål ved slike påstander når man ser at en uke før, den 8.12.2008, sitter saksøker og barnet i møte med saksøkte, fordi barnet selv ikke vil tilbake til sin mor. Barnets mor deltar i møtet, der det legges til grunn at barnet umiddelbart flyttes til sin far! Hvordan kan barnevernslederen da påstå en uke senere, 15.12 at saksøker nekter å levere jenta tilbake?? Og dersom saksøker hindrer barnet samvær med sin mor, ja da må jo barnet faktisk bo med far! Det beviser at saksøktes påstand umulig kan være sann! Denne fullstendige forvirring synes underbygge at brevet og påstander av 15.12.2008 er skrevet mer i affekt enn som et faglig gjennomtenkt dokument! "Bekymringsmeldingen" av 15.12.2008, er også oppkonstruert og usann og skrevet i samme affektive tilstand! Dette er bevisste handlinger fra saksøkte. I møte 8.12 legger saksøkte selv til grunn at barnet vil og skal bo med saksøker, hvordan kan hun da 15.12 skrive at saksøker nekter å levere jenta tilbake??

3. "Far er av den oppfatning at mor utsetter barna for fysisk og psykisk overgrep. Denne oppfatning deler ikke barnevernet."

I flere sakkyndige rapporter over flere år, dommeravhør og i dommer beskrives det både seksuelle overgrep, vold og grov emosjonell utpressing av barna fra mors og hennes miljøes side! Barnas situasjon hos mor, beskrives i retten av sakkyndig psykolog i lagmannsretten 2008, et par uker før som "*barn i alvorlig krise*" hos sin mor! Barnet har videre hos mor måtte ha hjelp fra BUP i en årrekke og skoleprestasjoner har vist en klart synkende tendens! Saksøkte har sågar kopi av brev fra barnet der det beskrives hvordan mor truet med å begå selvmord om barna ikke sa de ville bo med mor, om saksøkte eller sakkyndige spurte! Det er meget tydelig at saksøkte bevisst overser fakta i saken for å tilpasse dem til den "hypotese" de synes ha. Dette kalles **confirmation bias**, saksøkte søker bekreftelse på egen forutinntatthet! Igjen fremstår saksøktes "bekymringsmelding" som både uriktig og usann! Det er faktisk forbundet med straffeansvar og fremsette usanne og uriktige påstander jmf. strl§120.

Da saksøkte til tross for utsettelse ikke har funnet å forholde seg til stevningens innhold, ber saksøker om at Tingretten setter dato for hovedforhandling så snart som mulig! En finner det betenkelig at saksøkte bevisst trekker saken ut i tid. Det vitner om liten forståelse for barnets situasjon. Sakens realiteter er uomtvistelige.

Saksøker finner å måtte gjøre retten oppmerksom på at barnevernet i Bergen, i strid med bvl § 4-2, ikke følger opp bekymringsmeldingen fra saksøkte, før 16.3.2009, 3 måneder etter at den mottas! Ihht bvl §6-9 har barnevernet i Bergen med det brutt loven. Etter bvl § 4-3 skal en undersøkelse av en bekymringsmelding være gjennomført innen 3 mnd (vedtak være fattet), og ikke påbegynnes etter 3 mnd! De forhold som avdekkes i denne saken synes bekrefte den svikt som i flere år er dokumentert rundt barnevernet generelt og saksøkte spesielt.

Som forventet ble anmeldelsen mot saksøkte raskt henlagt av politiet. Saksøker utvider derfor påstand av 9.2.2009 til også gjelde straffelovens § 120.

Barnevernets adferd

Det kan være behov for å beskrive den underliggende dynamikk i denne saken, som nok kan være vanskelig å se. I vedlegg 1 til prosesskriv av 20.1 fra saksøker, påstår barnevernet at :

Barneverntjenesten i Kvam Herad vil presisera at me utelukkande har prøvd å behandla dei barnevernfaglege spørsmåla, men me skal innrømme at balansegangen er vanskeleg og at det ofte kan vera problematisk og skilja ut kva som utelukkande gjeld barnefordelingsaka.

Det er ikke noe nytt at saksøkte har alvorlige problemer med å skille mellom barnevernfaglige spørsmål og barneloven (barnefordelingsaken). Beskrivelser som dette fremstår som særdeles lite troverdige. I årevis har saksøkte blandet seg bevisst inn i barnefordelingsaken. Her et ett av et utall eksempler:

Så tidlig som i brev fra barnevernet i Kvam av 26.5.2003 (vedl.2) går det meget tydelig frem at de bevisst blander seg inn i barnefordelingsaken og fremsetter en rekke uriktige og usanne påstander om saksøker.

Barnevernets tilsynelatende forsøk på å fremstå som "nøytrale" i barnefordelingsaken, er noe underlig og avsløres lang tid tilbake i deres egne dokumenter. I flere år har barnevernet i Kvam bevisst produsert negative og usanne/uriktige beskrivelser av saksøker og barna, for ensidig å hjelpe mor og samtidig hindre barna kontakt med far, i barnefordelingsaken! Da blir det noe underlig å fremstille seg som noen som forsøker "ballansere" mellom barnevernfaglige tema og en barnefordelingsak! Barnevernet har vel vitende blandet seg direkte inn i barnefordelingsaken og med det bidratt til et betydelig økt konfliktnivå. Under rettsaker har de f.eks. påstått at saksøker "alltid" kom for sent i hente og bringesituasjoner, (hvilket omhandler barnefordeling saken) mens fars kvitteringer ved slike situasjoner viser meget klart at han har vært der i tide! Barnevernet har med det fremsatt usanne påstander i den hensikt å sverte saksøker og bidrar med det til eskalering av konflikten vi ser i dag.

I vedl.2, skriver barnevernet et anklagende brev til BUP-Voss, rett før rettsaken i 2003, der de fremsetter en rekke ensidige og uriktige påstander for å sverte saksøker. Dette skjer i en situasjon der barnevernet er avslørt i å ha presset barnet til å si at seksuelle overgrep fra mors venn ikke har skjedd! (jmf tidl. link). Spørsmålet er hvorfor de skriver det de skriver til BUP-Voss?? Brevet tar for seg omfanget av samvær og at saksøker tilsynelatende "ikke er enig med noen". Dette er ikke forhold som ligger under barnevernlovens felt eller BUP sitt ansvar. Tvert imot er dette klare utslag av barnevernets frustrasjon!

Det saksøker har tatt til motmæle mot er de løgner mor og barnevernet fremsetter om saksøker! Å anklage den som forsvarer seg mot løgner for "ikke være enig med noen", fremstår som typisk for den adferd vi ser fra saksøkte. Ingen behøver være enig i usannheter fremsatt om en! Dette er klare brudd på ***mnskrl art. 8***. Ingen skal behøve tvinges til å være enig med usanne påstander fremsatt om ens person! Ihht ***mnskrl art.10***, har enhver ***rett til å utrykke sine meninger..... uten innblanding fra sivile***

myndigheter! Barnevernet skriver sågar at saksøker har anledning til å kritisere saksøkte! Da blir det noe påfallende å anklage saksøker for ”ikke være enig med noen”! Slike alvorlige innblandinger i barnefordelingsaken svekker enhver troverdighet hos saksøkte.

BUP håndterer ikke noen av disse problemstillinger barnevernets brev tar opp. Samværet er det retten som avgjør. Brevet synes være et bestillingsverk, der saksøkte igjen lar seg bruke og bevisst blander seg inn i nettopp barnefordelingsaken! Å påstå at "uenighet på sak" er skadelig for barna, synes dessuten bare være skadelig når saksøker er uenig i de usannheter som spres! Mens mor avsløres i sine prosesskriv å fremsette mer enn 100 usanne påstander om far, er det først når saksøker avslører disse usannhetene at de skal være et problem for barna! En slik forståelse er i beste fall særdeles ensidig! Likeledes synes det være et problem for barnevernet at de selv avsløres for usanne påstander over mange år. Hele intensjonen med brevet fra barnevernet i Kvam var å redusere barnas samvær med far. Det har saksøkte intet belegg for ut i fra barnevernsloven. Barnevernet blander seg dermed inn i barnefordelingsaken! Ingen har bedt om en slik redegjørelse og brevet fremstår da også tydelig som et utslag for et behov for å få ut egen frustrasjon gjennom å søke ramme saksøker og barnas kontakt med sin far. Det er ikke til barnas beste.

En kan ikke se bort i fra at den frustrasjon saksøkte tilkjenner er den de selv opplever i møte med barnas mor, fredag 12.12.2008! En frustrasjon som videreformidles i saksøktes brev av 15.12.2008!

Barnets mor retter en rekke usanne påstander til saksøkte (fredag 12.12.2008) og får saksøkte til å reagere ut i fra, samt ukritisk videreformidle, disse påstander. Dette er proaktiv identifikasjon i praksis! En psykologisk forsvarsmekanisme vi finner ved alvorlige personlighetsforstyrrelser og i første rekke borderline og narsissistisk dynamikk! Den består i at den psykisk syke projiserer egnen adferd over på et ytre objekt (saksøkte) og får denne andre til å reagere og opptre i tråd med projeksjonens innhold.

Mor projiserer sin egen adferd (den dokumenterte omsorgsvikt) over på saksøkte, som anklager mot saksøker. Barnevernet reagerer med å anklage far! At barnevernet ikke forstår hvordan de blir brukt er helt i tråd med faglitteraturens beskrivelser av denne typen dynamikk! Dette er avansert manipulasjon der saksøkte gjennom suggesjon blir et redskap for mors agenda.

Det ”geniale” er jo at mor (som er opphavet til saksøktes usanne påstander) sitter tilbaketrent og ser at saksøkte havner i retten, mens saksøkte i mangel av kunnskap om denne typen dynamikk fremdeles tror saksøker er problemet! Selv høyt ansette fagfolk innrømmer de lar seg manipulere i en slik dynamikk.

Barnevernet misforstår konfliktens dynamikk fullstendig og viser gjennom sin aggresjon og frustrasjon at de støtter mor, mot barnas behov for kontakt med far. Hadde det ikke vært så sykt, så hadde det vært genialt! I forbindelse med alvorlige hendelser rundt barna etter at de er flyttet til sin mor, skriver saksøker flere brev til barnevernet og ber om svar

på faglige spørsmål. Måten saksøker avslører barnevernet gjennom sine brev, i kombinasjon med mors usanne påstander, utløser den aggresjon og behov for å svarte far, brev fra saksøkte beskriver.

Barnevernet besvarer ikke noen av de spørsmål saksøker ber om svar på. I stedet anklager de saksøker når deres kunnskapsmangel avsløres. De er i realiteten ofre for mors manipulasjon. Barnevernet søker med andre ord flytte fokus fra sin egen innkompetanse, til usanne påstander om saksøker. Saken kommer ut av proporsjoner for barnevernet, som så anklager saksøker ensidig. Det alvorlige er at anklagenes innhold hører hjemme i barnefordelingsaken / barneloven og ikke under barnevernloven! Saksøkte blander seg med andre ord inn i barnefordelingsaken!

Interessant er det å se hvordan barnevernet mener det er skadelig for barna at saksøker skriver kritiske brev til barnevernet? Mor har manipulert barnevernet inn i en virkelighet de verken forstår eller kommer ut av. De skyver i realiteten barna foran seg i mangel av rasjonelle argumenter og kunnskap som kunne besvart saksøkers skriftlige spørsmål! Barnevernet opplever det tydelig frustrerende at de ikke kan dokumentere sine påstander kombinert med at fars beskrivelser viser at mors påstander er usanne. Dette er Festingers dissonansteori i praksis. Slikt skapes den frustrasjon og aggresjon vi ser avtegne seg i brevene fra barnevernet.

Barnevernet skriver sågar at saksøker er i sin fulle rett til å stille barnevernet kritiske spørsmål, samtidig opptrer barnevernet på en måte som tydelig viser at de ikke evner forholde seg til slik kritikk på en faglig akseptabel måte. Barnevernets adferd i dag viser akkurat den samme faglige svikt.

Den dagen saksøkte begynner stille kritiske spørsmål til mors stadige udokumenterte påstander, vil de begynne forstå denne sakens underliggende narsissistiske dynamikk!

Barnevernet vrir det til at saksøker ikke vil bilegge konflikten, og så skriver de et brev som virkelig øker konflikten i saken!

Virkeligheten blir snudd fullstendig på hodet. Den passiv aggressive (mor) fremstår tilsynelatende som et offer, men den som stiller spørsmål ved det barna utsettes for, (seksuelle overgrep, vold, og grov emosjonell omsorgsvikt) fremstilles som den aggressive. Virkeligheten snues på hodet, fordi barnevernet over hodet ikke har kunnskap om slik komplisert psykiatrisk dynamikk! Når saksøkte gang på gang over mange år fortsetter denne konflikt drivende adferd må det reageres.

Barnevernet tar bevisst parti i en barnefordelingsak! I mangel både av innsikt i saken og kunnskap om manipulative mennesker, klarer barnevernet å vri det til at når barna og saksøker reagerer på det som dokumenteres som løgner om dem, så er det saksøker som ikke klarer bilegge konflikten! Dette er projeksjon i praksis.

Barnevernet gikk i 2003 så langt at de mente barnas samvær med saksøker bør begrenses! Dette er direkte innblanding i barnefordelingsaken på mors side! "*Far er ikke enig med noen han*", påstår daværende barnevernleder. Det alvorlige problemet for barnevernleder er imidlertid at det er helt irrelevant hvem saksøker er enig med eller ikke, om det ikke samtidig kan dokumenteres at mor ikke er slik. Barnevernet bruker en metode på saksøker og en annen på mor, slik driver de konflikten.

I realiteten klarer ikke barnevernet besvare saksøkers faglige spørsmål og i en tydelig frustrasjon over dette, projiseres mors manglende evne til å samarbeide over på far! Mor innkalles til en rekke møter hos Kvam familiekontoret for å løse saken, men har gjennom flere år, nektet å komme. Dette er konfliktdrivende. Dette kommenteres aldri av barnevernet. I stedet synes de la seg manipulere til å tro at fordi mor påstår seg ”krenket”, så får de medlidenhet med mor.

Barnevernet skriver sågar at barna er best tjent med at de voksne bilegger konflikten. Å fremsette løgner om saksøker er neppe egnet til å bilegge noen konflikt! Hvordan skal man klare det når det bare er saksøker som vil komme i møte for å løse konflikten? Hver gang barnevernet lar seg manipulere av mors løgner øker konflikten. Det barnevernet gjør er i realiteten å hjelpe mor med å hindre barna kontakt med sin far, hvilket de i stor grad klarer. Det er direkte innblanding i barnefordelingsaken!

Ensidig anklages saksøker for at konflikten fortsetter og forsterkes, mens den eneste som viser evne og vilje og til å løse konflikten, paradoksalt nok er saksøker!

Når saksøkte så fortsetter å fremsette usanne og uriktige påstander om saksøker over mange år, bidrar i realiteten saksøkte selv til den eskalering av konflikten, de ensidig anklager saksøker for.

Saksøkte synes ikke se sin egen delaktighet i en komplisert konflikt. Saksøkte synes leve i en 1 dimensjonal virkelighet, (saksøker er ansvarlig) mens konflikten er 3 dimensjonal slik mor, saksøker og barnevernet alle bidrar i konflikten!

Saksøkte fraskriver seg i realiteten ansvaret for sin egen adferd, og ser gjennom det ikke at de selv bidrar til å øke konflikten for barna ved sin ukritiske holdning til mors løgner om far og barna og videreformidling av denne! Dette er både hyklari og projeksjon! Saksøkte må nå ta ansvaret for sin egen adferd.

Saksøkte har ikke kunnet føre bevis for sine påstander, og det nedlegges derfor slik utvidet påstand:

1. Jmf strl § 246, §247 og §248 krever saksøker at saksøktes påstander om at :
  - a. ”*Det er mor, Karianne Fonneland som har den daglige omsorgen*” og
  - b. at saksøker skal ha ” *nektet Silje samvær*” og
  - c. at saksøker ”*oppretholder konflikten og presser jenta mer enn noen gang*”,i tråd med strl §253, mortifiseres og med det kjennes ”døde og maktesløse” .
2. Videre kreves at saksøkte straffes for disse usanne påstander.
3. Saksøker krever at saksøkte dømmes etter straffelovens § 120 for skriftlig å ha fremsatt usanne påstander, både i brev av 15.12.08 og i bekymringsmelding av samme dato , og at det må regnes som skjerpene at dette er gjort i den hensikt å ”*skaffe seg eller andre en uberettiget vinning eller å skade noen*”.
4. Saksøker tilkjennes saksomkostninger med kr. 25.000,-.

Saksøker forbeholder seg retten til å komme med ytterligere dokumentasjon og påstander.

For ordens skyld kan nevnes at saksøker har eksamen 25.5.2009 ved universitetet i Bergen og ber således om at evt. hovedforhandling legges etter dette.

Rune Fardal